

Line Barfods 1. maj-tale

Taler

Line Barfod
Teknik- og Miljøborgmester

Dato

1. maj 2024

Sted

FOA Valby

Tak

Jeg bliver altid glad, når jeg er til 1. maj. Når vi sammen fejrer vores sammenhold og de mange sejre vi har fået gennem årene. Ikke mindst generationerne før os.

For nylig genlæste jeg nogle af min farfars erindringer. Han fortalte bl.a. om den første strejke blandt de første cykelbude i København.

Han fortæller:

”Midt i 1890’erne startede Københavns Telefonkiosker. Det var noget ganske nyt og vakte megen opsigt. Byens folk fandt det smart og helt storstadsmæssigt. Jeg blev bud ved kioskerne, og vi var i alt 15-20 store drenge, der fik det job. Vi fik cykel, uniformsbluse og en flot skottehue og 6 kr. om ugen for at arbejde fra 8 morgen til 8 aften. Vi var raske drenge og blev hurtigt populære i byen. Vi blev brugt til det utroligste. Vi kørte med ekspresbreve, bragte blomsterbuketter ud, fornyede lotterisedler, hentede teaterbilletter, og meget andet.

En dag havde jeg været en ret lang tur på Frederiksberg og Østerbro. Da jeg kom hjem til kontoret og afleverede min køreseddel sagde direktøren til mig. ”Det var jo rigtig flinkt kørt, lille 9”. Nu eller aldrig tænkte jeg og busede ud: ”Ja, men jeg skulle sige fra far, at jeg skulle ha’ 1 kr. mere om ugen!”

Jeg nåede lige at dukke hovedet for den lussing der blev ramlet ud efter mig, min fine hue havnede i papirkurven, og jeg blev hældt ud. Færdig med mig.

Nå, vi drenge talte så om sagen og en time efter var der stille i gården. Kun én dreng kørte, ham havde vi givet lov at arbejde, for han havde en syg mor og en lille søster at forsørge.

Vi strejkede. Kontoret lå på Nørregade. Vi tog opstilling ved Nørrevold og Krystalgade. Ingen drenge kom til at tage arbejdet op efter os.

To dage varede strejken, så fik vi en krone mere om ugen og 25 øre i timen for kørsel fra 8 til 10 aften.”

Mange andre arbejdere gjorde det samme som min farfar og hans kammerater. De viste at sammen kan vi ændre vores vilkår. Sammen kan vi ændre samfundet.

Fællesskabet gør os stærkere.

Ændringen af København til en by med grønne gårde og masser af cykler, den by vi har i dag, skete også fordi folk gik sammen. Rev plankeværkerne ned og brækkede asfalten op i gården.

Kørte i cykeldemonstrationer og i det hele taget selv skabte ændringer.

Og det er det samme vi skal gøre i dag.

Vi taler meget om grøn omstilling i forhold til at spise mindre kød og mere grønt. Køre mere på cykel og mindre i bil.

Men for mig handler den grønne omstilling også rigtig meget om at ændre på, hvad vi værdisætter i vores samfund.

Vi skal væk fra at alting handler om, at vi skal knokle derud af. Nærmest fra vi bliver født, skal der tempo på. Hurtigt lære at tale rent, hurtigt lære at læse og skrive, hurtigt gennem uddannelsen og så ud at arbejde så meget som muligt. Og blive ved med at knokle hele livet.

Og undervejs skal vi så helst købe så meget som muligt, som vi hurtigt smider ud, så vi kan købe noget nyt og holde hjulene i gang.

Jeg drømmer om og arbejder for nogle helt andre værdier.

Hvor børn skal have lov at være børn og det at lege ses som noget man skal have tid til.

Hvor vores unge har tid til at prøve sig selv af og finde ud af, hvad de gerne vil med deres liv. Og har mulighed for at ændre det undervejs.

Samfundet forandrer sig. Vi mennesker forandrer os. Det arbejde man starter sit arbejdsliv med er ikke nødvendigvis det man vil have resten af livet.

Og især drømmer jeg om og arbejder for et arbejdsliv, hvor man får ny energi af at gå på arbejde. Fordi der er tid til at man kan gøre sit arbejde ordentligt. Der er mulighed for at man kan få indflydelse på sit arbejde. Og hvor man stadig har masser af overskud, når man en dag går på pension. Så man har kræfter til at lege med sine børnebørn.

Hvorfor er det kun de rige, der skal have lov til at bruge tid på det de har lyst til?, hvorfor er det kun de rige, der have lov til selv at bestemme, hvornår de går på pension ?

Når vi får ændret arbejdslivet, så får vi også mere overskud til at få repareret ting der er gået i stykker i stedet for at smide dem ud og købe nyt.

Vi får overskud til at købe friske grøntsager og lave mad med vores børn i stedet for at smide noget færdiglavet i indkøbskurven, der bare skal varmes. Eller overskud til at spise sammen med andre og glæde os over fællesskabet ved et langbord.

Fagbevægelsen har i hele sin historie kæmpet for en kortere arbejdstid. Nu er det på tide at få arbejdstiden endnu længere ned. Samfundsøkonomien er stærk som aldrig før. Der har aldrig været flere mennesker i arbejde.

Så jeg kan simpelthen ikke forstå, hvordan Socialdemokratiet, der kommer fra arbejderbevægelsen, kan afskaffe en fridag, som de gjorde med Store Bededag.

Samtidig med at de kræver at almindelige mennesker skal arbejde mere og mere, så giver de store skattelettelser, så de rigeste kan tjene endnu mere på deres aktier. Uden at røre en finger.

Det er hamrende uretfærdigt.

Men kampen for at genindføre Store Bededag er i fuld gang. Vi kan vinde den kamp. Hvis I er med!

32 mennesker døde sidste år på deres arbejde i Danmark. Det er 32 for mange.

Og i EU dør ca. 90.000 mennesker årligt alene pga asbest. Men Nikolaj Villumsen fra Enhedslisten har i de sidste fem år kæmpet hårdt i EU-parlamentet sammen med dansk og europæisk fagbevægelse. Og det lykkedes. Der blev vedtaget en EU-reform med langt lavere grænseværdier end dem der har været gældende hidtil.

Det er helt afgørende, at vi fastholder kampen for, at man ikke skal blive syg af at gå på arbejde. Hverken fordi man udsættes for farlige stoffer eller fordi arbejdet er så hårdt at man får stress, når man ikke kan nå at gøre sit arbejde ordentligt.

Kampen for et ordentligt arbejdsmiljø skal føres alle steder. En del af kampen kræver folk i EU, der kæmper for arbejderrettigheder, andet foregår i Folketinget og i kommunerne. Og ikke mindst ude på arbejdspladserne. I Københavns Kommune har vi en enhed der bekæmper social dumping og slår hårdt ned på firmaer som Nemlig.com, der groft udnyttede deres chauffører.

Men vi skal også sikre, at de kommunalt ansatte har ordentlige vilkår. Og der har vi brug for at de ansatte siger klart og tydeligt fra, når tingene ikke er i orden. Vi har brug for et godt samarbejde, så vi politikere kan rejse problemerne og sammen med tillidsfolkene få ændret vilkårene.

Første maj minder mig altid om, at de bedste løsninger er de solidariske.

Dem, hvor vi arbejder sammen.

Det har arbejderbevægelsen vist gang på gang.

De løsninger, hvor vi ikke lader grådige kapitalfonde, spekulanter eller milliardærer bestemme.

Det gælder på arbejdsmarkedet.

Men det gælder også på boligmarkedet.

Vi skal have et langt mere retfærdigt boligmarked.

Jeg kæmper for et blandet København.

En by, hvor ung som gammel, rig som fattig, enlige som store familier, tilflyttere fra hele landet og hele verden – og folk, der aldrig har forladt deres kvarter. Vi skal alle kunne bo sammen.

En by, hvor folk med almindelige indtægter har råd til at bo. Hvor alle der arbejder i byen har råd til at bo. Og en by, der tager hånd om dem, der ikke selv kan finde en bolig.

Boliger skal ikke være spekulationsprojekter. Det er helt absurd at man kan tjene millioner bare på at eje en bolig. Uden at røre en finger.

Vi skal gøre op med, at det kun er pengene der bestemmer.

Hvis regeringen ville, så kunne vi lave skabe en by for alle. Det er muligt. Så vi skal sammen presse regeringen til at åbne for, at vi kan bygge langt flere almene boliger, langt flere betalbare boliger.

Og så stoppe med de alt for dyre spekulationsbyggerier.

Jeg ser retten en betalbar bolig som en del af vores velfærdssamfund.

Som noget, vi skal kæmpe for på lige fod med andre velfærdsrettigheder.

Og de rettigheder er ikke nogen, vi har fået foræret. Vi har kæmpet for dem.

Men vores rettigheder er under et voldsomt pres. Fra regeringen og fra de rige og deres lobbyister. Som påstår at der ikke er råd til velfærden.

Så der er brug for at vi igen står sammen. At vi igen viser at fællesskab betaler sig. At vi kan løfte i flok.

Ligesom min farfar og hans kammerater skal vi sammen kæmpe for

retfærdighed og bedre vilkår.

Vi skal sammen gøre op med, at det er pengene der dikterer. Vi skal sammen skabe en grøn omstilling, der er socialt retfærdig.

GOD KAMPDAG – GOD 1. MAJ

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, Enhedslisten

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/line-barfods-1-maj-tale-2024>